

عنوان مقاله:

تنیدگی معماری پیش از اسلام ایران و باورهای هم عصر خود

محل انتشار:

همایش بین المللی دین در آیینه ی هنر (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

گیسو قائم - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

نوشتاری که تقدیم می گردد حاصل پژوهشی است که با سوال اولیه چرا به تاریخ معماری پیش از اسلامی ایران پرداخته نمی شود؟ آغاز گردید سوالهای متعددی در رابطه با این دوره تاریخی طولانی به ذهن محقق خطور می کرد برای مثال آیا می توان ویژگی مشترکی بین بناهای پیش از اسلام ایران فارغ از زمان و مکان قائل شد؟ و آیا اگر معماری را حاصل اعتقادات و باورها و نیازهای جسمی و روحی یک ملت بدانی می توانیم از متون مذهبی و اعتقادی و باستانی به نتایجی در رابطه با معماری برسیم؟ پژوهشگر را برآن داشت تا با نظری معمارانه به سراغ متون باستانی باقیمانده از دوران پیش از اسلام ایران برود در این جهت نخست ویژگیهای مشترک تعدادی از مصادیق برجامانده از آن دوران مورد بررسی قرار گرفت سپس منشا معماری این ویژگی ها در متون مذهبی هم عصر ساخت بناها دنبال گردید جستجو در کتاب اوستا و بخشهای مختلف آن به همراه دیگر کتب باستانی برجای مانده این واقعیت را آشکار کرد که بسیاری از مفاهیم معماری مشترک در بین مصادیق معماری پیش از اسلام ایران در این متون قابل پیگیری است و این مساله نشان دهنده تنیدگی باورها و معماری پیش از اسلام ایران با یکدیگر است.

کلمات کلیدی:

معماری پیش از اسلام ایران - مصادیق معماری - ویژگیهای مشترک - باورها - متون باستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/153412>

